

IV. Prisopgaver.

Da det ved Bedømmelsen af de indkomne tre Besvarelser af Prisopgaven i Lægevidenskab for Aaret 1900—1901 viste sig, at alle Afhandlingerne vare „fuldt værdige“ til Prisen, bifaldt Ministeriet efter Konsistoriums Indstilling under 11te Marts 1902, at der maatte uddeles Universitetets Guldmedaille for alle tre Afhandlinger.

— I Anledning af et af det lægevidenskabelige Fakultet indsendt Andragende fra Cand. med. N. N. om Tilladelse til at offentliggjøre den af ham affattede Besvarelse af Universitetets Prisopgave i Lægevidenskab for Aaret 1900—1901, meddelte Konsistorium under 5te Maj 1902 Fakultetet, at Kandidat N. N. var berettiget til at udgive fornævnte Besvarelse og paa Titelbladet at betegne den som prisbelønnet, for saa vidt den blev trykt uden Ændringer, men at han, hvis han foretog Forandringer i Besvarelsen, ikke var berettiget til at benytte en saadan Betegnelse. Derimod var der intet til Hinder for, at han i en Fortale oplyste, at det var en ændret Udgave af den prisbelønnede Besvarelse eller et Udtog af samme.

— Angaaende Bemyndigelse for det filosofiske Fakultet til at tilkalde Docent, Dr. phil. A. M. Hansen til Deltagelse i Bedømmelse af Besvarelser af Prisspørgsmaal i Engelsk jfr. foran S. 65—66.

V. Akademiske Grader.

1. Kgl. Resolution af 5te April 1902 om Erhvervelse af Doktorgraden i Statsvidenskab.

Fra Cand. mag. N. N. modtog Konsistorium i Februar 1901 en Forespørgsel om, til hvilket Fakultet en Kandidat, der havde bestaaet den økonomisk-statistiske Examen eller den statsvidenskabelige Embedsexamen, skulde indsende en Afhandling, som han ønskede at forsvare for Doktorgraden.

Konsistorium indhentede i denne Anledning en Erklæring af 10de Maj s. A. fra *det rets- og statsvidenskabelige Fakultet*, hvori dettes Flertal udtalte følgende. Af de Doktorgrader, der uddeltes ved Universitetet, syntes alene Graden som Dr. philosophiæ at passe for Afhandlinger af statsvidenskabeligt Indhold, men denne Grad syntes ogsaa — som den ifølge Traditionen generelle — fuldt ud passende. I hvert Fald var det givet, at ingen af de andre Grader, navnlig heller ikke Graden som Dr. juris, vilde kunne anvendes, og at skabe en ny Doktorgrad, f. Ex. Dr. politicae forekom Fakultetets Flertal lidet anbefalelsesværdigt, ligesom en saadan næppe vilde tiltale dem, der søgte at opnaa Doktorgraden for statsvidenskabelige Afhandlinger. For Anvendelsen af Graden Dr. phil. talte det ogsaa, at det ingenlunde turde betragtes som givet, at den nuværende Forbindelse af Retsvidenskab og Statsvidenskaberne i ét Fakultet vilde være vedvarende, og at det ikke kunde betragtes som usandsynligt, at Statsvidenskaberne ved given Lejlighed vilde blive henlagte under det filosofiske Fakultet. Men var det Graden som Dr. phil., der burde

anvendes, syntes det naturligt, at statsvidenskabelige Afhandlinger, der ønskedes forsvarede for Doktorgraden, indgaves til det filosofiske Fakultet. Den Udvej, at det rets- og statsvidenskabelige Fakultet blev bemyndiget til at uddele Graden som Dr. phil., kunde Fakultetet ikke anbefale. De statsvidenskabelige Æmner vilde gennemgaaende ligge saa langt borte fra de retsvidenskabelige, at det i Virkeligheden blev alene de to eller tre statsvidenskabelige Professorer, der uddelte Doktorgraden. Paa den anden Side vilde det være lidet naturligt, om de statsvidenskabelige Professorer ikke stod i noget embedsmæssigt Forhold til de statsvidenskabelige Afhandlinger, der indgaves til Forsvar for Doktorgraden. Den rette Udvej forekom det da Fakultetets Flertal at være, at der søgtes udvirket fornøden Hjemmel for, at de statsvidenskabelige Medlemmer af det rets- og statsvidenskabelige Fakultet i Henseende til akademiske Graders Uddelelse betragtedes som Medlemmer af det filosofiske Fakultet. Saa meget mere maatte denne Ordning anbefales, som det efter Forholdenes Natur jævnlige vilde være saa, at en Samvirken mellem Medlemmer af det filosofiske Fakultet og de statsvidenskabelige Professorer vilde udkræves til Bedømmelsen af statsvidenskabelige Afhandlinger, ligesom der jævnlig vilde kunne møde Tilfælde, hvor det var tvivlsomt, om en statsvidenskabelig Afhandling rettest hørte under det filosofiske Fakultet i dets nuværende Skikkelse eller under de af de statsvidenskabelige Professorer repræsenterede Videnskaber.

Det filosofiske Fakultet udtalte i Anledning af det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Erklæring i Skrivelse af 23de Maj 1901 følgende. Uden at indlade sig paa Fremtidsspørgsmaalet om Statsvidenskabernes eventuelle Overgang til det filosofiske Fakultet, som jo i alt Fald vilde kræve vanskelig overskuelige Ændringer i Studiets Form, skulde Fakultetet først bemærke, at det ikke saa virkelige Hindringer for at skabe en ny Grad, f. Ex. som Dr. politics. For saa vidt denne formentlig naturligste Løsning af Spørgsmaalet imidlertid maatte være udelukket, skulde Fakultetet af Hensyn til den vanskelige Stilling, hvori eventuelle Doktorander i Statsvidenskaberne unægtelig befandt sig, ikke være principielt uvilligt til for sit Vedkommende at gaa ind paa, at disse benævnedes Dr. philos., dog uden at der derved indrømmedes dem de med denne Titel ellers forbundne Rettigheder, f. Ex. til at holde Forelæsninger under Fakultetet, saa lidt som Adgang til at søge de under dette hørende Stipendier og Legater. Heller ikke skulde Fakultetet vægre sig ved gennem enkelte af sine Medlemmer at medvirke ved Bedømmelse og Behandling af saadanne statsvidenskabelige Doktorafhandlinger, hvis Æmne maatte egne sig dertil, hvorved Fakultetet dog skulde bemærke, at ligesom det matematisk-naturvidenskabelige Fakultetets Betænkning vistnok maatte indhentes med Hensyn til en udvidet Benyttelse af Titelen Dr. philos., saaledes vilde eventuelle statsvidenskabelige Doktorafhandlinger formentlig nok saa hyppigt komme til at berøre det matematisk-naturvidenskabelige som det filosofiske Fakultets Fagomraade. Derimod kunde Fakultetet ikke gaa ind paa det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Flertals Forslag om, at eventuelle statsvidenskabelige Doktorafhandlinger skulde indgives til det filosofiske Fakultet og behandles ved dettes Foranstaltning, om end med Tilkaldelse af Professorerne i Statsvidenskab,

der i dette Tilfælde skulde betragtes som Medlemmer af det filosofiske Fakultet. Ikke alene vilde en saadan Sammenblanding af Fakulteterne kunne medføre uberegnelige Konsekvenser, blandt andet med Hensyn til de Rettigheder, de saaledes kreerede Doctores philos. vilde kunne gjøre Fordring paa, men Fakultetet vilde ogsaa derved kunne nødes til at paa-tage sig Forpligtelsen til og Ansaret for Ventilation af Afhandlinger, hvis Æmne laa aldeles udenfor de i Fakultetet selv repræsenterede Videnskabsgrene. Derimod var der formentlig ingen afgjørende Hindring for, at Retten til at meddele Graden som Dr. philos., der nu allerede tilkom to Fakulteter, ogsaa kunde tillægges et tredje for en Del af dets Fagomraades Vedkommende.

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet udtalte i sin Erklæring af 3die Juli 1901, at det indtil videre eller indtil der foretoges Forandringer i Fakulteternes indbyrdes Begrænsning eller i Reglerne for deres Samvirken ikke havde noget væsentlig at indvende imod, at ogsaa det rets- og statsvidenskabelige Fakultet meddelte filosofiske Doktorgrader, og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet antog tillige, at dets Medlemmer, om det ønskedes af dets rets- og statsvidenskabelige Fakultet, vilde medvirke ved Bedømmelse og Opposition vedrørende Doktorgraden. I Tilslutning til det filosofiske Fakultets Udtalelse om, at eventuelle statsvidenskabelige Doktorafhandlinger formentligt nok saa hyppigt kom til at berøre det matematisk-naturvidenskabelige som det filosofiske Fakultets Fagomraade, fremhævede Fakultetet, at Benævnelsen Dr. politici syntes at være mere passende for eventuelle statsvidenskabelige Doktorer end Benævnelsen Dr. philos.

Efter at det filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets Erklæringer under 8de Juli 1901 af Konsistorium vare sendte til *det rets- og statsvidenskabelige Fakultet*, udtalte dette i Skrivelse af 21de November s. A., at det forekom Fakultetet naturligst, at Afhandlinger, for saa vidt de behandlede Æmner, der hørte ind under det statsvidenskabelige Omraade, indsendtes til det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Bedømmelse, og at der, for saa vidt de af dette kjendtes værdige til at forsvares for Doktorgraden, ogsaa af dette blev beskikket Opponenten ex officio. Da det imidlertid vilde kunne hændes, at saadanne Afhandlinger delvis omfattede Afsnit eller berørte Æmner, som efter deres Beskaffenhed nok saa meget hørte ind under det filosofiske eller det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, modtog det rets- og statsvidenskabelige Fakultet med Tak disse Fakulteters Tilsagn om, i saadanne Tilfælde at ville efter Opfordring medvirke ved Bedømmelsen og Oppositionen. Hvad dernæst angik Spørgsmaalet om, hvilken Betegnelse der skulde anvendes for dem, der havde forsvaret en saadan Afhandling for Doktorgraden, erkjendte Fakultetet, at det vistnok vilde være mindre heldigt at betegne dem som Dr. juris. Ganske vist saas denne Doktorgrad andetsteds oftere at være tilkjendt Doktorander for Afhandlinger, der syntes at staa Retsvidenskaben temmelig fjernt, og der vilde efter vore Fakultets- og Examensforhold kunne forekomme statsvidenskabelige Afhandlinger for Doktorgraden, som meget vel vilde kunne kvalificere

deres Forfattere til at blive Dr. juris, ligesom Fakultetet oftere havde vist Forfattere, hvis hele Virksomhed faldt paa det nationaløkonomiske Omraade, den Ære at kreere dem til Dr. juris honoris causa; men Fakultetet mente dog, at som Regel næppe vilde være Tilfældet, at de paa-gjældende Afhandlinger havde et retsvidenskabeligt Præg eller Indhold, og at de derimod jævnlig vilde behandle Æmner, som intet havde med Retsvidenskaben at gjøre. Naar imidlertid baade det filosofiske og det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet syntes at finde Betegnelsen Dr. politics ganske passende, maatte Fakultetet være af en anden Mening. Doktorgraden havde nu engang en international Karakter, og det var af Betydning for enhver, der blev Doktor, at anerkjendes som saadan over-alt. Men saa vidt Fakultetet bekjendt eksisterede der intetsteds nogen Dr. polit., og Betegnelsen vilde derfor være saa meget mindre heldig, som det turde forudses, at den ogsaa herhjemme kun forholdsvis sjældent vilde forekomme. Den Omstændighed, at den, der havde taget økonomisk-statistisk Examen, ifølge Anordn. af 20de Februar 1892 betegnedes som „Cand. mag. i Statsvidenskab“, forekom Fakultetet at gjøre det naturligest at benytte den tilsvarende Betegnelse for den her omhandlede Doktorgrad og kalde den, der havde disputeret, „Doctor philos. i Statsvidenskab“. Denne Betegnelse indeholdt al den Forvaring, som det filosofiske Fakultet ønskede tagen imod, at den Paagjældende skulde kunne gjøre noget som helst Krav gjældende indenfor dette Fakultet. Fakultet skulde derfor anbefale, at der søgtes opnaaet Enighed om at indstille, at den, der havde taget økonomisk-statistisk Examen eller statsvidenskabelig Embedsexamen og ønskede at forsvare en Afhandling for Doktorgraden, skulde indsende denne til Bedømmelse ved de statsvidenskabelige Professorer, og saafremt den fandtes værdig til Antagelse, efter det mundtlige Forsvar opnaa Graden som Dr. philos. i Statsvidenskab.

Efter at Sagen derefter havde været til Forhandling i *Konsistorium*, hvor et Flertal af dettes Medlemmer mente, at Graden burde betegnes som Dr. politics eller Doktor i Statsvidenskab, indhentede Konsistorium *det rets- og statsvidenskabelige Fakultets* Erklæring. Fakultetet udtalte i Skrivelse af 13de Januar 1902, at det under de foreliggende Forhold anbefalede Betegnelsen „Doktor i Statsvidenskab“.

Paa et den 13de Marts 1902 afholdt *akademisk Lærermøde* blev det vedtaget, „at Graden betegnes som „Doktor i Statsvidenskab“, og at den konfereres af de statsvidenskabelige Professorer.“

I Henhold til Konsistoriums Indstilling af 2den April s. A. blev det paa Ministeriets Forestilling ved *kgl. Resolution af 5te s. M.* bifaldet, „at Kandidater, der have bestaaet den økonomisk-statistiske Examen eller den statsvidenskabelige Embedsexamen, og som ønske at forsvare en Afhandling for Doktorgraden under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, kunne indsende Afhandlingen til dette Fakultet, og at Graden, der erhverves, betegnes som Doktor i Statsvidenskab samt konfereres den Paa-gjældende af de statsvidenskabelige Professorer.“

2. Doktorgraden i Statsvidenskab tildeles Professor H. Westergaard uden foregaaende Disputats.

Fra det rets- og statsvidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 19de April 1902 en Skrivelse fra de statsvidenskabelige Professorer, Dr. jur. W. Scharling og Dr. jur. V. Falbe Hansen, hvori de udtalte, at de ønskede først og fremmest at tildele deres Kollega Professor Westergaard Doktorgraden i Statsvidenskab som en Anerkjendelse af det af ham for faa Maaneder siden udgivne Værk: „Die Lehre von der Mortalität und Morbilität“. Dette Værk, der var anden, fuldstændigt omarbejdede og meget forøgede Udgave af et under samme Titel for ca. 20 Aar siden udgivet Arbejde, og som paa Grund af dets Omfang og den ringe Læsekreds, det vilde kunne finde i Danmark, havde maattet udgives paa Tysk, overgik saa langt i Betydning og videnskabelig Værdi de allerfleste af de Afhandlinger, for hvilke Doktorgraden konfereredes, at fornævnte Professorer fandt det fuldt berettiget at indstille dets Forfatter til at kreeres til Doktor, uanset at det nævnte Værk ikke var udarbejdet som en Afhandling for Doktorgraden, og som Følge heraf uden nogen mundtlig Disputats. De juridiske Professorer udtalte deres varmeste Sympathi med og fulde Tilslutning til Forslaget.

I Henhold til Konsistoriums Indstilling af 23de April 1902 blev det paa Ministeriets Forestilling ved kgl. Resolution af 29de s. M. bifaldet, „at der meddeles det rets- og statsvidenskabelige Fakultet Bemyndigelse til i Henhold til Forordning af 9de Januar 1824 § 5 at konferere Professor ved Universitetet *Harald Westergaard* Doktorgraden i Statsvidenskab uden foregaaende Disputats“.

3. Dispensationer med Hensyn til Erhvervelsen af Doktor- og Licentiatgraden.

Ved kgl. Resolution af 20de November 1901 blev det tilladt Distriktslæge paa Færøerne *Frederik Jørgensen* at disputere for den medicinske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaudabilis primi gradus til sin Embedsexamen. Konsistorium bemærkede ved Andragendets Indsendelse, at det lægevidenskabelige Fakultet havde udtalt, at det forment, at Ansøgeren ved videnskabelige Arbejder havde godtgjort sin almindelige videnskabelige Modenhed og Indsigt i sit Fag. Efter at Distriktslæge Jørgensen i et senere Andragende havde oplyst de uheldige Forhold, der nødvendiggjorde hans Ophold paa Færøerne, blev det ved kgl. Resolution af 26de Juni 1902 bifaldet, at han „fritages for mundtlig at forsvare den af ham forfattede og af det lægevidenskabelige Fakultet ved Københavns Universitet til Forsvar for Doktorgraden antagne Afhandling, saaledes at det nævnte Fakultet bemyndiges til uden saadan forudgaaende Forsvarshandling at meddele ham den medicinske Doktorgrad for den paagjældende Afhandling“. Andragendet var blevet anbefalet af Fakultetet og Konsistorium.

— I Anledning af et fra Ministeriet til Erklæring modtaget Andragende, hvori Cand. med. N. N. ansøgte om Tilladelse til at disputere for

den filosofiske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaudabilis primi gradus til sin Embedsexamen, indsendte Konsistorium under 5te December 1901 en Erklæring fra det filosofiske Fakultet, hvori dette udtalte, at de af Ansøgeren til Støtte for hans Ansøgning paaberaabte Blad- og Tidsskriftartikler aldeles ikke fyldestgjorde de Krav, der maatte stilles for den ansøgte Dispensation, nemlig at Ansøgeren havde leveret videnskabelige Arbejder, der i det hele kunde ligestilles med en akademisk Guldmedailleafhandling. Konsistorium henstillede, at det tilkjendegaves Ansøgeren, at det ansøgte ikke kunde bevilges.

— Ved kgl. Resolution af 6te Maj 1902 blev det tilladt Cand. polit. *Laurits Vilhelm Birck* at disputere for Doktorgraden i Statsvidenskab, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaudabilis til sin Embedsexamen. Konsistorium henviste i Skrivelse af 26de April s. A. til Ministeriet til, at Kandidat Birck ved kgl. Resolution af 15de December 1900 havde erholdt Tilladelse til at disputere for den filosofiske Doktorgrad, jfr. Univ. Aarb. f. 1900—1901 S. 732; da han senere indsendte en Afhandling for Doktorgraden, havde det filosofiske Fakultet ment, at det efter dens Beskaffenhed ikke kunde tage den under Bedømmelse, men henvist ham til at disputere for Doktorgraden i Statsvidenskab. Konsistorium anbefalede i Henhold til de statsvidenskabelige Professorer og dets rets- og statsvidenskabelige Fakultets Udtalelser Kandidat Bircks nye Andragende.

— Ved kgl. Resolution af 9de Maj 1902 blev det tilladt Magister philosophiæ ved Helsingfors Universitet *Matti Helenius* at disputere for Doktorgraden i Statsvidenskab, uanset at han ikke havde taget sin Embedsexamen ved Københavns Universitet. Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og Konsistorium havde anbefalet Magister Helenius' Andragende under Henvisning til de statsvidenskabelige Professorers Skrivelse, hvori oplystes, at Magister Hellenius — der var født i Finland i 1870, Student i 1888 og Mag. philos. ved Helsingfors Universitet i 1894 — havde indsendt en paa Dansk skreven Afhandling: „Alkoholspørgsmaalet, en sociologisk-statistisk Undersøgelse I“, som de havde fundet værdig til at forsvares for Doktorgraden. Medens de i al Almindelighed ikke kunde anbefale, at Afhandlinger skrevne af Udlændinge antoges til Erhvervelse af Doktorgraden ved vort Universitet, bemærkede de, at Forfatteren i ca. 3 Aar havde studeret Nationaløkonomi og Statistik ved Københavns Universitet, idet han dels havde fulgt Forelæsninger og Examinatorier, dels havde drevet selvstændige Studier. Ved disse havde han tilvejebragt et meget betydeligt Stof til Belysning af de Spørgsmaal, han havde beskæftiget sig med, særlig kunde nævnes det vigtige og vanskelige Spørgsmaal, hvilken Indflydelse Alkoholforbruget øver paa Dødeligheden; han havde i den Anledning dels med megen Omhu sigtet det Materiale, der allerede var tilgængeligt, dels forstaaet at samle en hel Del utrykt eller vanskeligt tilgængeligt Materiale. Det turde derfor sikkert antages, at han i videnskabelig Udvikling stod paa Højde med, hvad man ellers krævede for at indrømme Tilladelse til at disputere ved vort Universitet, og de

statsvidenskabelige Professorer anbefalede derfor, at der gaves ham en saadan Tilladelse, idet de henviste til, at den Omstændighed, at hans Afhandling var Frugten af et fleraarigt Ophold ved Københavns Universitet, gav ham en særlig Stilling, som andre Udlændinge kun rent undtagelsesvis vilde have, saa at man turde gaa ud fra, at det her drejede sig om et temmeligt enkeltstaaende Tilfælde.

— Ved kgl. Resolution af 26de Juni 1902 blev det bifaldet, „at Sognepræst i Christianssted paa St. Croix *Herman Carl Johannes Lawaetz* fritages for mundtlig at forsvare den af ham forfattede og af det theologiske Fakultet ved Københavns Universitet til Forsvar for Licentiatgraden antagne Afhandling, saaledes at det nævnte Fakultet bemyndiges til uden saadan forudgaaende Forsvarshandling at meddele ham den theologiske Licentiatgrad for den paagældende Afhandling“. Konsistorium havde anbefalet den af Sognepræst Lawaetz indgivne Ansøgning under Henvi-ning til det theologiske Fakultets Udtalelse om, at det paa Grund af det i Afhandlingen behandlede Omraade var ønskeligt, at der ikke hengik altfor lang Tid mellem Antagelsen og Gradens Meddelelse, og at det syntes ubilligt at forlange, at han alene for det mundtlige Forsvars Skyld skulde foretage den besværlige og kostbare Rejse fra St. Croix.

4. Forskjellige Afgjørelser.

Efter det filosofiske Fakultets og Konsistoriums Indstilling bemyn- digede Ministeriet ved Skrivelse af 10de Februar 1902 Fakultetet til at til- kalde Docent, Dr. phil. *Vald. Vedel* som Censor ved en indkommen kunst- historisk Afhandling for den filosofiske Doktorgrad. Fakultetet havde bemærket, at det, da det for Tiden savnede en Docent i Kunsthistorie, mente hos Dr. Vedel at kunne finde en Del af den Sagkundskab, som var nødvendig til Afhandlingens forsvarlige Bedømmelse.

— Ved Skrivelse af 17de April s. A. bifaldt Ministeriet, efter det filosofiske Fakultets og Konsistoriums Indstilling, at, da der foruden Pro- fessor, Dr. theol. & phil. F. Buhl ikke fandtes noget Medlem af Fakul- tetet, der mente sig kompetent til at bedømme en af Cand. mag. Arthur Christensen indsendt Afhandling for Doktorgraden „Omar Khajjâms Rubâ 'ujât“, Docenterne, Dr. phil. *J. E. Østrup* og Dr. phil. *Edv. Lehmann* maatte tilkaldes til at deltage i Bedømmelsen af denne Afhandling.

— Ministeriet bemyndigede, efter det filosofiske Fakultets og Kon- sistoriums Indstilling, under 5te Maj s. A. Fakultetet til at tilkalde Docent, Dr. phil. *Holger Pedersen* til Bedømmelse og Opposition imod den af Cand. mag. V. Grønbech for Erhvervelsen af den filosofiske Dok- torgrad indgivne Afhandling „Forstudier til tyrkisk Lydlære“. Fakul- tetet havde bemærket, at det havde vist sig vanskeligt blandt dets egne Medlemmer at finde tilstrækkelige Kræfter til Bedømmelsen af denne Af- handling.

— Efter det filosofiske Fakultets og Konsistoriums Indstilling be- myndigede Ministeriet under 13de Juni s. A. Fakultetet til ved Bedøm- melsen af en Afhandling for den filosofiske Doktorgrad at tilkalde Docent,

Dr. phil. A. Olrik. Fakultetet havde bemærket, at det havde vist sig nødvendigt at søge Assistance af en særlig sagkyndig i middelalderlige Folketraditioner og Folklore.

— I Anledning af et paa den akademiske Lærerforsamlings Møde den 12te September 1901 udtalt Ønske om en *5aarig Statistik over* de i den Tid indkomne *Doktorafhandlingers* Skæbne anmodede Konsistorium ved Cirkulære af 28de s. M. Fakulteterne om at meddele, hvorvidt der efter Fakulteternes Forhandlingsprotokoller vilde kunne tilvejebringes de fornødne Oplysninger til fornævnte Statistik. Samtlige Fakulteter indberettede, at de ønskede Oplysninger vilde kunne meddeles.

— Da en til Forsvar for Doktorgraden antagen Afhandling af vedkommende Forlægger var bleven udsendt saavel til Bladene som til Boghandlerne, uagtet der endnu ikke var fastsat nogen Dag for dens Forsvar eller til Universitetet afgivet det lovbealede Antal Exemplarer, meddelte Konsistorium under 21de April 1902 Bestyrelsen for Boghandlerforeningen, „at denne Fremgangsmaade er i Strid med de ved Universitetet gjældende Regler, idet det forlanges, at Exemplarerne til Universitetet skulle afgives senest saaledes, at de kunne være udsendte 14 Dage forinden Forsvaret finder Sted, og at Udsendelsen fra vedkommende Forlægger derfor først maa finde Sted tidligst 4 Dage efter Exemplarernes Afgivelse til Universitetet“. Konsistorium anmodede fornævnte Bestyrelse om, at Skrivelsen maatte blive meddelt de under Foreningen hørende Forlagsboghandlere.

Ved Cirkulære af s. D. meddelte Konsistorium Fakulteterne Underretning om denne Skrivelser Afsendelse og anmodede Fakulteterne om, at Doktoranderne i Fremtiden maatte blive gjorte bekendte med Reglerne angaaende Afhandlingernes Afgivelse m. m.

— Ved Skrivelse af 20de Februar 1902 meddelte Konsistorium „Danish regional bureau for the international catalogue of scientific literature“, at det foruden et Exemplar af Doktordisputatser, som omhandle matematiske og naturvidenskabelige Æmner, tillige, efter derom fremsat Ønske, for Fremtiden vilde faa Disputatser, der henhøre under det lægevidenskabelige Fakultet.

VI. Akademiske Højtideligheder.

1. Det tredie nordiske akademiske Møde i Kjøbenhavn i 1902.

Efter Anmodning fra „Komitéen for Samarbejde mellem Nordens Universiteter“ blev der af Konsistorium rettet Forespørgsel til Fakulteterne om, hvilke af deres Medlemmer der vare villige til at være Delegerede i Komitéen til Forberedelse af det tredie nordiske akademiske Møde. I Henhold til Fakulteternes Meddelelser valgte Konsistorium under 4de December 1901 følgende Universitetslærere til Delegerede: Professorerne, Lic. theol. Schat Petersen, J. C. Jacobsen, Dr. jur. W. Scharling, Dr. jur. H. Munch-Petersen, Dr. med. C. Gram, Dr. med. C. J. Salomonsen, Dr. med. O. Wanscher, Dr. jur. & phil. Joh. Steenstrup, Dr. theol. & phil. F. Buhl, Dr. phil. F. Jonsson, Dr. phil. T. N. Thiele og Dr. phil. E. Løffler.